

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Jegyzőkönyv

az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának 1938. évi július hó 6-án tartott üléséről.

Jelen voltak: báró *Waldbott Kelemen* elnök, *Biró Zoltán* ügyvezető, *Ajtai Sándor*, *Bencze Pál*, *Czillinger János*, gr. *Esterházy Móric*, vitéz *Lámfalussy Sándor*, *Molcsány Gábor*, dr. *Osztrólczy Miklós*, *Papp Béla*, dr. *Papp-Szász Tamás*, *Roth Gyula*, *Rochlitz Béla*, *Schenkenkel László*, *Schmied Ernő*, *Urbánfy Ignác*, *Véssei Mihály* választmányi tagok és dr. *Mihályi Zoltán* titkár.

Báró Waldbott Kelemen elnök: Tisztelt Választmány! Üdvözlöm a megjelent Urakat és az igazgató-választmánynak mai napra egybehívott ülését megnyitom.

Megállapítom, hogy az ülés idejéről az Urak szabályszerű értesítést nyertek és az ülés a megjelentek számára való tekintettel határozatképes.

Távolmaradásukat kimentették: ifj. gr. *Teleki József* alelnök, *Fekete Zoltán*, gróf *Keglevich Gyula*, *Kováts Gábor*, *Lády Géza*, *Lengyel Sándor*, *Matusovits Péter*, ögróf *Pallavicini A. Károly*, *Rimler Pál*, *Takács Zsigmond* és *Vuk Gyula* választmányi tag Urak.

A jegyzőkönyv hitelesítésére vitéz *Lámfalussy Sándor* és *Papp Béla* Urakat kérem fel.

Az ülés egyetlen tárgya a zárószámadás, illetőleg költségvetés felülvizsgálása és a beérkezett indítványok megvitatása.

Felkérem az Ügyvezető Urat, szíveskedjék az 1937. évi zárószámadást és az 1939. évi költségvetést ismertetni.

Ügyvezető: A kiosztott példányokból látni méltóztatnak, hogy hosszú évek sora után az elmúlt esztendő az első, amely pénztári maradvánnyal zárul.

Ez főleg a tüzifaszállítási igazolványok után befolyt bevételből az egyesületet megillető 30%-os részesedés javára irandó.

A zárószámadást egyébként a számvizsgáló bizottság is rendbenlévőnek találta, annak egyes tételeihez csupán annyi megjegyzést kívánok fűzni, hogy a hátrálékos tagdíjak fokozott mértékben folytak be, de előre nem látott kiadás is merült fel a székház javításánál.

Ami az 1939. évi költségvetést illeti, kérem annak jóváhagyólag a közgyűlés elé való terjesztését, tekintettel arra, hogy az kb. az eddigi keretek között mozog.

Csupán az „Egyéb bevételek“ című tétel alatt előirányzott összegnél merül fel kétség, hogy a földművelésügyi minisztérium által eddig élvezett segítség továbbra is megmarad-e, mert hiszen éppen a mai reggeli lapok hozzák a hivatalos kormány-nyilatkozatot a tüzifaforgalom szabaddá tételéről és a kirendeltség megszüntetéséről.

Ez a körülmény azért is súlyosan esik latba, mert állami támogatás nélkül az egyesület munkája a jelenlegi keretek között fenn nem tartható.

Jól méltóztatnak tudni, hogy az „Erdészeti Lapok” előállítási költsége az időkint kiadott mellékletekkel együtt olyan magas, hogy azt az egyesület saját erejéből előteremteni nem tudja, viszont úgy érzem, kötelességünk mindent elkövetni, hogy a magyar erdőgazdaság egyetlen gyakorlati irányú szaklapját a mai terjedelmében és színvonalán tart-suk fenn.

Ezért tisztelettel arra kérem az igazgató-választmányt és az erdőszeti főosztály jelenlévő képviselőit, méltóztassanak minden eszközt megragadni arra, hogy a földművelésügyi miniszter Úr Önagyméltósága az egyesület közérdekű munkásságát méltányolva, módot találjon az anyagi támogatásnak valamilyen formában való további fenntartására.

Gróf Esterházy Móric: Mekkora volt az az összeg, amellyel a földművelésügyi minisztérium az egyesületet támogatja?

Ügyvezető: A régebbi időkben évente 4000 pengőt kaptunk; a különféle akciók, illetőleg a tüzifaszállítási igazolványrendszer életbelépeése óta a tiszta haszon bizonyos, — az utóbbi években 30%-át juttatta a miniszter Úr az egyesületnek.

Molcsány Gábor: Az erdőszeti főosztály teljes mértékben ismeri és méltányolja azt a fontos szerepet, amelyet a hazai erdőgazdaság életében az Országos Erdészeti Egyesület betölt.

Bármennyire is súlyosnak lássuk a jelenlegi helyzetet, meggyőződése, hogy a kormány nem fogja megvonni ezentúl sem a támogatást és az erdőszeti főosztály minden törekvésével azon lesz, hogy az anyagi segítséget az eredményes munka továbbfolytatásához megadhassa.

Elnök: Öszinte köszönetét fejezi ki a földművelésügyi minisztérium részéről jövő biztatásért.

A maga részéről is javasolja, a számvizsgáló bizottság jelentésének, illetőleg az 1939. évre vonatkozó költségelőirányzatnak az elfogadását.

Az igazgató-választmány Elnök javaslatához egyhangúlag hozzájárul.

Titkár: Ismerteti vitéz *Lámfalussy* Sándor indítványát a tüzifa kedvezményes vasúti fuvardíjának további fenntartása tárgyában.

Kétségtelen, hogy az erdőgazdaság jövedelmezőségét — különösen a távolabbi vidéken fekvő erdőket — a piaera való olcsóbb szállítás lehetősége biztosította, amivel együtt járt a gyengébb választékok értékének emelkedése, ezzel kapcsolatosan az állományok ápolásának növekedése és végül az ország fátlan vidékeinek tüzifával való fokozottabb ellátása. A kedvezményes fuvardíj további fenntartását az ország erdőgazdasága nem nélkülözheti, mert a külföldi tüzifával is csak így bírja a versenyt.

Miután azonban a kedvezményes tarifa a gyakorlatban csak kedvezményes fuvarlevelek kiadásával kapcsolatosan érvényesíthető, az eddigi rendszer továbbra is fenntartandó. Kéri az egyesületet, hatalmazza fel az elnökséget, hogy a m. kir. kereskedelmiügyi és közlekedésügyi minisztériumnál a hazai származású tüzifa kedvezményes vasúti fuvardíjának további fenntartása érdekében eljárasson.

Ügyvezető: rámutat arra a veszélyre, amely a magyar erdőgazdaságot a kedvezményes tarifa elvesztésének esetén fenyegeti. A külföldi tüzifa már eddig is igen jelentős előnyhöz jutott. Bizonyos körök a vámvédelem megszüntetését is kívánják és így lassankint teljesen megsemmisül az a védelmi rendszer, amelyet fáradságos munka és nehéz

harc árán épített ki az egyesület a magyar erdőbirtok jövedelmezősége érdekében.

Dr. Osztrólczy Miklós: Sajnos, az a helyzet, hogy egy idő óta az érdekképviselőteljes mellőzésével, sőt meghallgatása nélkül történik döntés az erdőgazdaságot érdeklő ügyekben.

Elnök: teljes egészében magáévá teszi vitéz *Lámfalussy* aggályait és javasolja, hogy az igazgató-választmány pártolólágg terjessze azt a közgyűlés elé.

Az igazgató-választmány egyhangúlag az Elnök indítványa szerint határoz.

Titkár: röviden ismerteti *Roth* Gyula egyet. ny. r. tanár és vitéz dr. *Bokor* Rezső egyet. adjunktus indítványait.

Előbbi a hírneves *Saághy*-féle kámonai arboretumnak a megmentésére irányul. Ennek egyedüli módja az állam által történt megvásárlás lenne, miután a jelenlegi birtokos jogutódjai közül senki sem vállalkozik az óriási értéket képviselő, de alapos hozzáértést és rengeteg fáradságot igénylő arboretum fenntartására.

Dr. vitéz *Bokor* Rezső az erdőtisztai formaruha bevezetésére tett javaslatot, amivel szintén egy régóta vajudó kérdés megoldására történt ezúttal határozott lépés.

Javasolja, hogy mindkét indítvány pártolólágg terjesztessék a közgyűlés elé.

Az igazgató-választmány a titkár javaslata értelmében határoz.

Ügyvezető: bemutatja a Magyar-Lengyel Idegenforgalmi és Kultúr-Bizottság átiratát, amelyben azt kéri az egyesülettől, hogy a július hó 31-től augusztus hó 7-ig tartandó propaganda jellegű lengyelországi társasutazásban az egyesület is képviseltesse magát.

A 8 napos utazás összes költsége egy személy számára csak 198.— pengő. A múltban lezajlott nemzetközi kongresszusok révén az egyesületnek személyes kapcsolatai is vannak lengyel szakemberekkel, akik már több ízben tettek igen szívélyes hangú ajánlatot a lengyel-magyar erdészeti-barátság elmélyítésére.

Miután most kedvező alkalom nyílik, hogy egy olcsó utazás keretében az egyesület képviselője közelebből megismerhesse a lengyel erdészeti viszonyokat és hasznos előmunkálatokat végezhesen értékes jövőbeli összeköttetések kiépítése tárgyában, javasolja, küldje ki az egyesület dr. *Mihályi* Zoltán titkárt a lengyelországi útra azzal a megbízással, hogy érintkezésbe lépve a lengyel szakkörökkel, főleg erdészeti vonatkozású kérdéseket tanulmányozzon.

Indítványozza továbbá, hogy a kiküldetés költségeinek fedezésére az egyesület 300.— pengő átalányt juttasson *Mihályi* dr. részére.

Az igazgató-választmány az ügyvezető javaslatát egyhangúlag magáévá teszi.

Titkár: bemutatja a „Magyar Kultúr Szemle“ c. folyóirat és a „Hungarian Reference Library“ (New-York) átiratát, amelyekben az „Erdészeti Lapok“-nak eserepéldányként való megküldését kéri.

Miután előbbi a hazai könyvpiacra megjelenő új művekről és folyóiratok közleményeiről ad igen alapos ismertetést, utóbbi pedig, mint a Magyar Nemzeti Múzeum amerikai intézménye a magyarság szellemi életének megnyilvánulásairól tájékoztatja Amerikába szakadt honfitársainkat, javasolja a csereviszonyhoz való hozzájárulást.

Az igazgató-választmány a titkár indítványát egyhangúlag magáévá teszi.

Titkár: jelenti, hogy felvételüket kérték az egyesületbe: a *Bányafa-értékesítő kft.*, *Borsai* Miklós, *Kosztics* Milán, gróf *Mailáth* Pál nagy-

birtokosok, *Herczeg* Valér ciszt. rendi jószágkormányzó, erdőfelügyelő, *Stropek* Mátyás fakereskedő, továbbá *Áprily* Ernő, *Duschaneck* János, *Fixek* Jenő, *Fodermayer* József, *Galambos* Gáspár, *Holdampf* Gyula, *Jakschitz* Lajos, *Jerome* René, *Nagy Andor Sárkány* Jenő, *Tihanyi* Lajos, vitéz *Tikos* Béla, *Tomka* László és vitéz *Tury* Elemér erdőmérnökök.

Az igazgató-választmány valamennyi jelentkezőt egyhangúlag tagjai sorába iktatja.

Két tagdíjügyben az igazgató-választmány a titkár javaslata szerint határoz.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést berekeszti.

Jegyzőkönyv

az Országos Erdészeti Egyesületnek *Esztergomban*, 1938 július hó 6-án délelőtt ½11 órakor a Szent István Fürdőszálló nagytermében megtartott rendes évi közgyűléséről.

Jelen voltak: báró *Waldbott* Kelemen elnök, *Biró* Zoltán ügyvezető, dr. *Mihályi* Zoltán titkár, továbbá *Aáron* Oktáv, *Ács* Ferenc, *Agfalvi* Imre, dr. *Ajtai* Sándor, *Ajtay* Viktor és neje, *Anschau* Antal, vitéz *Balogh* Elek, *Barna* Andor, *Barsi* Nándor, *Bartha* Dezső, *Becze* Pál, dr. vitéz *Bokor* Rezső, *Czillinger* János, *Csajka* Endre és neje, *Csep* Béla, *Csery* Géza, *Csóka* József, *Desits* Bálint, ifj. *Dobó* Jenő, *Dobó* Jenő, *Dittert* Gyula, *Erdődy* Miklós, gróf *Esterházy* Móric, *Farkasfalvi* Imre és neje, *Farkas* Jenő, *Fodor* Gyula, *Fodor* Nándor és neje, *Földes* Tibor, *Földváry* Miksa, *Fontányi* János, *Galambos* József, *Gedeon* Gábor, *Glatz* Gyula, *Glóser* Dezső, *Hajdu* Gyula, *Hamernyik* Béla, *Haszák* Aladár, *Hendrey* József, *Hepke* Arthur, *Herczeg* Valér, *Holdampf* Gyula, *Huszár* Károly, dr. *Ijjász* Ervin, *Jakoby* László, *Jeszenszky* Kálmán, *Jellachich* László, *Jeziarski* Mihály, *Jákói* Endre, *Kállay* Gyula, *Kallivoda* György, *Karner* Ödön, *Katona* László, *Keiner* Rezső, *Kertay* Ede, *Kiss* Zsigmond, *Klausberger* József, *Kocziha* János, *Kozarits* György, *Komán* Béla, *Kopácsy* Imre, *Körmendy* Károly, *Kováts* József, *Krassay* Ágoston, *Krecsányi* Kálmán, dr. *Lamm* Antal, vitéz *Lámfalussy* Sándor, *Lippóczy* Béla, *Magyar* János, *May* Ottó, *Mathis* Gyula, *Mester* János, *Mészáros* Antal, *Molcsány* Gábor, *Nagy* Jenő, *Novák* Károly százados, dr. *OsztroLuczky* Miklós, *Palla* Zoltán, *Papp* Béla, dr. *Papp-Szász* Tamás, *Párnai* Attila, *Pintér* Lajos, vitéz *Rab* János, *Rády* Andor, dr. *Radocsay* László, *Récsey* Antal, *Riedl* Gyula, *Rochlitz* Béla, *Roth* Gyula, *Schenkengel* László, *Soós* Károly, *Schmid* Ernő, *Serényi* Gyula, *Speer* Norbert, dr. *Stockinger* János, *Stropek* Mátyás, *Szántó* István, *Székely* Lajos, *Szoják* Károly, dr. *Szokolay* Antal, *Szy* Dénes, vitéz *Tamás* József, *Thiringer* János, *Tóth* Imre, *Tóth* Bódog, *Urbánfy* Ignác, *Varga* János, *Vendrő* Gyula, *Vésséi* Mihály, *Vidék* Attila hadnagy, *Wächter* Walter, *Zólomy* Imre.

Báró Waldbott Kelemen elnök: Üdvözlöm a megjelent Urakat és az Országos Erdészeti Egyesületnek a mai napra kitűzött rendes közgyűlését megnyitom.

Megállapítom, hogy a közgyűlés meghívóját az Egyesület hivatalos lapjának május és június hó 15-én megjelent számai szabályszerűen közölte és a közgyűlés a megjelent Urak számára való tekintettel határozatképes.

Bejelentem, hogy az Ausztriai Birodalmi Erdészeti Egyesülettől a következő szövegű levelet kaptuk.

„Az Országos Erdészeti Egyesület Elnökségének Esztergom. Mint június hó 29-ről kelt levelünkben jeleztük, szándékunk volt Önöket közgyűlésük alkalmából meglátogatni, Alulírott és a II. elnök: *Thurn Valsassina* gróf óhajtottak eljönni. Előre nem látott és sajnos, halaszthatatlan elfoglaltságunk megghiúsították tervünket. Ezért a mai napon a következő sürgönyt küldtük Budapestre: „Az Ausztriai Erdészeti Egyesület — közgyűlésükön — sajnos, közbejött akadályok miatt nem képviseltetheti magát és ezúton küldi régi barátsággal legmelegebb üdvözlését és őszinte jókívánatait.“ Biztosíthatjuk Önöket, mindig arra fogunk törekedni, hogy azokat a baráti kapcsolatokat, amelyek régtől fogva az Országos Erdészeti Egyesülethez fűznek bennünket, a nagy Németbirodalom keretein belül is, minél jobban megszilárdítsuk. Fogadják megkülönböztetett tiszteletem nyilvánítását. *Locker* s. k. elnök.“

Távolmaradásukat kimentették: *Meszlényi* Zoltán püspök úr Öngyméltósága, dr. *Fehér* Gyula nagyprépost, dr. *Drahos* János apostoli protonotárius és dr. *Hamvas* Endre kanonok úr Öméltóságáék, dr. *Schmidt* Sándor m. kir. bányaugyi főtanácsos, bányaignagató úr Öméltósága, továbbá: ifj. gróf *Teleki* József alelnök, *Kováts* Gábor, gróf *Keglevich* Gyula, *Lády* Géza, *Lenygyel* Sándor, *Fekete* Zoltán, *Matusovits* Péter, *Takáts* Zsigmond, örgróf *Pallavicini* A. Károly, *Rimler* Pál és *Vuk* Gyula választmányi tag urak.

A jegyzőkönyv hitelesítésére dr. *Osztroluczky* Miklós és *Schenkengel* László Öméltóságaikat kérem fel.

Jelentem a tisztelt közgyűlésnek, hogy a m. kir. földművelésügyi miniszter Úr Öngyméltóságát *Molesány* Gábor miniszteri tanácsos úr Öméltósága, a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter Úr Öngyméltóságát *Schenkengel* László kir. közalapítv. igazgató Úr Öméltósága, Komárom és Esztergom vármegyéket dr. *Radocsay* László főispán Úr Öméltósága, Esztergom sz. kir. várost *Glatz* Gyula polgármester Úr, a m. kir. államrendőrség esztergomi kapitányságát dr. *Krecsányi* Kálmán m. kir. rendőrfőtanácsos Úr, a m. kir. III. kerékpáros zászlóaljzat: *Novák* Károly százados és *Vidék* Attila hadnagy urak, a m. kir.

József nádor műszaki és gazdaságtudományi egyetem bánya-, kohó- és erdőmérnöki karát *Roth Gyula* egyet. nyilv. r. tanár Úr Öméltósága, a Budapesti Mérnöki Kamarát *Czillinger János* ny. kir. erdőfelügyelő Úr, a Magyar Mérnökök és Építészek Nemzeti Szövetségét *Koiss Géza* ny. miniszteri tanácsos Úr Öméltósága, az Országos Mezőgazdasági Kamarát gróf *Esterházy Móric* Önagyméltósága, a Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületet *Jakoby László* szerkesztő-titkár Úr, Pécs sz. kir. várost vitéz *Rábay Gyula* erdőmester Úr, Sopron sz. kir. várost vitéz *Tamás József* erdőmester Úr, Kecskemét sz. kir. várost *Kertay Ede* erdőmester Úr, Kőszeg sz. kir. várost *Mészáros Antal* erdőmester Úr, a Tiszajobbparti Vármegyék Erdészeti Egyesületét *Lippóczy Béla*, m. kir. főerdőtanácsos Úr, a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesületet *Bencze Pál* hg.-i erdőmester Úr, a Dél-dunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesületet *Földvály Miksa* miniszteri tanácsos, m. kir. erdőigazgató úr Öméltósága képviselik.

Az egyesület nevében mindnyájukat a legmelegebben üdvözlöm.

Tisztelt Közgyűlés!

Esztergom város szíves meghívása tette lehetővé azt, hogy egyesületünk mai közgyűlését ebben a jubiláris évben annak az ősi városnak a falai között tarthattuk meg, amelyhez a történelmi magyar multnak annyi dicső emléke fűződik.

Amikor az Országos Erdészeti Egyesület Szent István évében itt, e nagyjelentőségű helyen tartja rendes közgyűlését, emlékezzünk meg mi is hódolattal első nagy királyunkról, aki a mai Magyarország és a magyar kultúra alapjait fektette le.

Nézetem szerint a nagy és böles király a magyar nemzet egész állami és kulturális existenciáját négy hatalmas pillérré építette fel. Ezek: 1. a keresztény vallás, 2. a hazaszeretet és magyar nemzeti gondolat, amely 1000 éves alkotmányunkban foglaltatik, 3. a család szentségének elismerése, 4. a magántulajdonjog elvének lefektetése. Erre a négy pillérré támaszkodva tudott államunk ezer év minden ostromának ellentállani és ezeket a jövőben is meg kell tartanunk, hogy régi fényében állíthassuk vissza a Szent István által alapított keresztény Magyarországot!

Azt hiszem, mindannyiunk nevében beszélek, ha kijelentem, hogy mi, magyar erdőgazdák és erdőmérnökök is lelkesedéssel és teljes meggyőződéssel ki akarjuk venni részünket, abból a nemzetfenntartó munkából, amelynek célja (amint azt a Kormányzó Úr Öföméltósága oly szépen mondta az országgyűlés kupolatermében) az legyen, hogy régi fényében állíthassuk vissza Szent István 1000 éves birodalmát!

Az egész egyesület köszönetét kell, hogy tolmácsoljam a város, annak vezetősége és különösen *Glatz* Gyula polgármester Úrnak, mert elsősorban az ő érdeme, hogy mai közgyűlésünket itt és ilyen ünnepélyes keretek között tarthatjuk meg.

Külön meleg köszönettel kell megemlékezniem *Hajdu* Gyula m. kir. erdőtanácsos, erdőfelügyelő Úrról, aki fáradtságot nem ismerő odaadó munkával volt szíves lehetővé tenni azt, hogy tagjaink és kedves vendégeink a városban megfelelő elhelyezést találhassanak s akinek az összes előkészítő munkálatokban orozslánrésze volt.

Munkájában lelkes buzgósággal támogatták őt *Nagy* Jenő m. kir. főerdőmérnök Úr, továbbá *Riedl* László érseki és *Riedl* Gyula főkáptalani erdőtanácsos Urak, valamint *Szoják* Károly kir. közalapítv. főerdőmérnök és *Komán* Béla m. kir. erdőmérnök Urak, amiért nekik is hálás köszönetünket tolmácsolom.

De ezenkívül hálás köszönettel kell megemlékezniem a *Hercegprímás* Úr Öeminenciája, a méltóságos és főtisztelendő *esztergomi székesfőkáptalan* és a m. kir. *vallás- és közoktatásügyi miniszter* Úr Ömagyméltósága és a *földművelésügyi miniszter* Úr Ömagyméltóságáról, akik lehetővé tették, hogy az illető egyházi javadalmak, illetőleg a magyar katolikus vallásalapítvány és a m. kir. kinestár tulajdonát alkotó erdők bejárását a közgyűléssel kapcsolatos tanulmányutak keretébe bekapcsolhassuk.

Tisztelettel indítványozom ezért, hogy a közgyűlés úgy Esztergom városának, mint az említett uraknak és testületeknek őszinte köszönetét jegyzőkönyvileg nyilvánítsa és hatalmazza fel az elnökséget arra, hogy ezt velük írásban is közölhesse.

Mivel úgy látom, hogy az indítványom a tisztelt közgyűlés egyhangú helyeslésével találkozok, akkor ezt határozatképpen kimondom.

Javasolom egyúttal, hogy a tisztelt közgyűlés dr. *Sztranyavszky* Sándor földművelésügyi m. kir. miniszter urat táviratilag üdvözölje és táviratban is kérje az erdőgazdaságot érintő kérdésekkel szemben jóindulatú támogatását.

Felkérem a titkár urat, hogy a távirat szövegét felolvasni szíveskedjék.

Titkár (olvassa): Nagyméltóságú dr. *Sztranyavszky* Sándor m. kir. földművelésügyi miniszter úrnak, Budapest. Az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlése mély tisztelettel köszönti Nagyméltóságodat és teljes bizalommal kéri az erdőgazdaság országos érdekeinek védelmében és egyesületünk munkájához Nagyméltóságod szíves jóindulatát és támogatását. Az Országos Erdészeti Egyesület nevében báró *Waldbott* Kelemen elnök.

Mivel úgy látom, hogy ez az indítványom is a tisztelt közgyűlés egyhangú helyeslésével találkozok, ezt is határozatképpen mondom ki.

Molesány Gábor: „A tegnap esti órákban alkalmam volt *Sztranyavszky* Sándor földművelésügyi miniszter úr önmagmértóságának referálni s amikor bejelentettem, hogy írásbeli intézkedés alapján a mai napon Esztergomban kell megjelennem az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlésén, a következő utasítást adta nekem: *„Vidd el az Országos Erdészeti Egyesületnek üdvözlőmet és adj kifejezést a magyar erdészet iránt igaz rokonszenvemnek, nagyrabecsülésemnek és szeretetemnek.“*

Ennek a rámnézve igen kedves megbízatásnak örömmel teszek eleget, — önmagmértósága szavaihoz hozzáfűznivalóm nekem nincs, legfeljebb elgondolkozhatom rajta, mit jelent nekünk az ő üzenete. Úgy érzem, hogy jelentik a múlt megbecsülését, a jelen értékelését, biztatást a jövőre, amire ma, amikor — nagyon jól tudjuk — ismét sötét felhők tornyosulnak a magyar erdészet egén, igen nagy szükségünk van.

Hogy a miniszter úr önmagmértósága ezt az üzenetet küldte és küldte ilyen formában velem, tette és tehette csak azért, mert nagyon jól tudja, mit jelent a magyar erdészet s a magyar erdészetten keresztül az Országos Erdészeti Egyesület ebben az országban. De ezzel kapcsolatban tudja és tudnia kell azt is, mit jelent csonka hazánkban az a 2 millió kat. hold erdő, — mit jelent annak a kezelése és az, hogy ennek a 2 millió hold erdőnek az ügyeivel szívvel-lélekkel foglalkozunk. Ennek alapfeltétele az, hogy mindannyiunkban benne legyen a magyar földnek, a magyar erdőnek igaz és mélységes szeretete.

Azt hiszem, ebben hiány nincs!

Én a magam részéről szintén melegen üdvözlöm az egyesületet az ünnepélyes közgyűlés alkalmából és csak azt kérem, hogy ha az egyesület külön utakon, külön ösvényeken halad is, de a közös cél felé törekedve igyekezzünk a külön utakat párhuzamosokká tenni, mert akkor fogjuk csak elérhetni azt a nagy célt, amelyért küzdünk: a magyar erdészet és a magyar erdőgazdaság felvirágoztatását.

Adja Isten, szívből kívánom, hogy ez mielőbb bekövetkezzék!“ (*Hosszantartó, lelkes éljenzés és taps.*)

Elnök: Az egyesület hálás köszönetét nyilvánítja az elhangzott üdvözlésért és kéri annak a miniszter úr előtti élőlövéllel való tolmácsolását.

Az utolsó közgyűlésünk óta eltelt félévnek legfontosabb eseménye az erdőtörvény végrehajtási utasításának megjelenése.

A rendelet a hivatalos lap melléklete gyanánt még május hó 1-én látott napvilágot, nyomdatechnikai nehézségek miatt azt csak a júniusi lapszám melléklete gyanánt tudtuk tisztelt tagjainknak megküldeni.

A vaskos kötetre terjedő rendelet kétségtelenül hosszú, lelkiismeretes és odaadó munka eredménye, amiért csak elismerés és köszönet illeti a földművelésügyi miniszter urat és azokat a tisztviselő urakat, akik annak megalkotásában részt vettek.

Ha nem is értünk a végrehajtási utasítással, minden intézkedésével teljesen egyet és különösen egyes vonatkozásokban sokkal szívesebben láttuk volna a hatáskör jelentékenyebb mértékű decentralizálását, nem mulaszthatom el, hogy az egyesület nevében is őszinte köszönetünket ne nyilvánítsam ezért az óriási munkáért, amely sok olyan területen teremt világosságot, amelyekben a törvény megjelenése óta nem láttunk teljesen tisztán.

Meggyőződésem az, hogyha a végrehajtási utasítást ma ugyanaz a jóindulat fogja áthatni, amelyet a törvény előzetes tárgyalásai során az összes hivatalos tényezők részéről tapasztaltunk, a végrehajtási utasítás segítségével a törvény minden nagyobb nehézség nélkül simán lesz a gyakorlati életbe átvihető.

Örömmel üdvözölhetem egyúttal a tisztelt közgyűlésen azt is, hogy az Országos Erdőgazdasági Tanács ez év június havában végre megkezdhetette tényleges működését is.

Megszűnt ennek következtében az a már több mint két év óta üzött sajnálatos gyakorlat, hogy a földművelésügyi kormányzat egyes kérdéseket a törvényesen előírt út betartása nélkül intézze el.

A Tanács működéséhez a magam részéről sok reménységet fűzök, mert a hivatalos adminisztráció a birtokosság és a gyakorlat emberei között ezen az úton is sűrűbbé váló gyakori érintkezési módot fog nyújtani arra, hogy a kölcsönös megértés, a vélemények és a célkitűzés összehangolása az eddiginél jóval tökéletesebb legyen.

Meggyőződésem az, hogy ennek a gyakori érintkezésnek maga az erdőgazdaság is sok hasznát fogja látni.

Ami az erdőgazdaság gazdasági vonatkozású kérdéseit illeti, itt a múlt közgyűlés óta egyetlen számbavehető eredményről tudunk beszámolni és ez a magyar tűzifa vasúti díjkedvezményének ez év végéig történt meghosszabbítása.

Ami a most folyó gazdasági év eredményeit illeti, ezek elé nem nézünk túlzott bizakodással.

Egyáltalán nem tudunk arról, hogy a külföldi tűzifabehozatal lett-e és miképpen szabályozva.

Azt tudjuk, hogy az az előny, amit eddig a magyar tűzifa a vasúti szállításnál élvezett, igen erős mértékben lecsökkent.

Mert hiszen az elmúlt év folyamán a külföldi tűzifa részére a kormányzat a 15. tarifaosztály díjtételeit biztosította.

Hallomás szerint a külföldi tűzifa ezenkívül egyes kevésbé ellátott vidékekre való szállítás esetén 10.000 kg-ként 20.— pengőt kitevő külön jutalomban, prémiumban részesül, sőt hallottunk már arról is, hogy a külföldi tűzifa vámtételét jelentékenyen le akarják szállítani.

Mindezek az intézkedések, sajnos, egy-egy elveszített pozíciót jelentenek a magyar tűzifatermelésre nézve, amely az előző támogató intézkedések hatása alatt jelentékenyen fellendült.

A megállapított legmagasabb eladási árak ma ugyan még érvényben vannak, de különösen nagyobb tételekben ezen az áron alig lehet eladni.

A műfaárak ma még elég kedvezőek.

A Németország felé irányuló kivitel nehézségei azonban egyes választékoknál, így különösen a kőrisnél, már most is jelentékenyen éreztetik hátrányos kihatásukat.

Általában az intézkedések tekintetében ma nem látunk tisztán.

Az azelőtt szokásban volt tárgyalások, amelyekben az erdőgazdaság képviselőit állandóan bevonták, az utóbbi időkben elmaradtak és így a jövő tekintetében meglehetősen tájékozatlan lett úrrá.

Az a meggyőződés, hogy a nem is olyan messze jövőben újból erős összefogásra lesz szükség, hogy az erdőgazdaság anyagi érdekeit megfelelően megvédhessük.

Annál is inkább szükség lesz erre, mert néhány újabb törvényes intézkedés, amelyekre különben az ügyvezető úr fog részletesen kitérni, egyébként is számottevő terheket rónak az erdőgazdaságra.

Kétségtelen, hogy a magyar jövő érdeke napról-napra több és nagyobb áldozatot kíván az erdőgazdaságtól és birtokostól egyaránt, feltétlenül szükség lesz ezért arra, hogy érdekeink védelmét fokozottabb együttműködéssel biztosítsuk.

Egy súlyos személyi veszteségről kell még a tisztelt közgyűlésnek beszámolnom.

Elvesztettük ez alatt az idő alatt *Balogh* Ernő ny. miniszteri tanácsos, választmányi tagunkat, aki közel 3 évtizeden át volt tagja az Egyesület igazgató választmányának.

Hosszú ideig mint „Az Erdő” című, altisztek részére szánt szaklap szerkesztője és a számvizsgáló bizottság tagja teljesített az Egyesület részére jelentős szolgálatokat.

Temetésén az Egyesület tisztikara testületileg vett részt és ravatalára koszorút helyeztünk.

Tisztelettel javasolom ezért, hogy az Egyesület érdemeit és emlékét jegyzőkönyvbe iktassa és erről a megboldogult özvegyét is értesítse. (Helyeslés.)

Ezekután felkérem *Biró Zoltán* ügyvezető urat, szíveskedjék jelentését megtenni.

Ügyvezető: Tisztelt közgyűlés! Az elnök úr öméltósága már tájékoztatta a tisztelt közgyűlést azokról, amik az erdőgazdaság legfontosabb törvényének, az erdőtörvénynek a végrehajtása körül felmerültek. Méltóztassék megengedni, hogy én azokra a törvényes intézkedésekre térjek át, amelyek legutolsó közgyűlésünk óta a magyar erdőgazdaság érdekeit a közelebbi és távolabbi vonatkozásokban érintik.

Itt elsősorban a gazdasági munkavállalók öregségi biztosításáról szóló 1938. évi t.-c.-et említem meg, amelynek egyes részeire vonatkozólag július hó 1-én 1938. évi 65.000. szám alatt már a végrehajtási utasítás is megjelent.

Mielőtt a törvény az ország törvényhozása elé került volna, egyesületünk már rámutatott a törvénytervezet egynémely hibájára, így különösen arra, hogy a rokkantokról, özvegyekről és árvákról gondoskodás egyáltalán nem történik és, hogy a vonatkozó statisztikai adatok ismerete nélkül nem áll módjában nyilatkozni arra nézve, hogy vajjon a szolgáltatások és ellenszolgáltatások milyen arányban állanak egymáshoz.

Az első három hiányra vonatkozólag a törvény végleges szövege sem tartalmaz, sajnos, egyéb rendelkezést, mint igen sok feltételtől függő mondhatnám kegyelmi jogot a földművelésügyi miniszter részére, hogy a rokkantak, özvegyek és árvák rendkívüli segélyezéséről gondoskodhassék.

De rá kell ezenkívül egy rendkívüli súlyos hiányára mutatnunk a törvénynek, ez pedig az, hogy az erdészeti altiszti karról, akik akárhányszor egészségük és életük kockáztatásával védik a magyar erdők állagát, akik mindenkor hűséges, értékes és megbecsült munkatársai voltak a magyar erdőtiszti karnak, a törvény egyáltalán nem emlékezik meg.

Mimdezek a hiányok annyira fontosak, hogy ezekkel, véleményem szerint, a tisztelt közgyűlésnek részletesebben kell foglalkoznia és pedig annál is inkább, mert a végrehajtási utasítás elkészítése során a hiányok egy részének a pótlásáról feltétlenül lehet gondoskodni.

Mivel gróf *Forgách* Balázs öméltósága súlyosabb természetű betegsége miatt kénytelen volt ma délutánra tervezett előadásáról lemondani, ezért ahelyett az előadás helyett — ha a tisztelt

közgyűlés is úgy kívánja, — ennek a kérdésnek a részletes ismeretét vettük ma délutánra tervbe, annál is inkább, mert meggyőződésem szerint ezek felett a kérdések felett az egyesületnek nem szabad megjegyzés nélkül átsiklania.

Elnök bejelenti, hogy dr. *Forgách* Balázs gróf most vett távirati értesítése szerint súlyos műtéten esett át és a debreceni kórházból távirati úton mély sajnálkozását fejezi ki, hogy előadását nem tarthatja meg és egyben üdvözlétét küldte a közgyűlésnek. Indítványozza, hogy a közgyűlés igaz együttérzésének kifejezése mellett a közgyűlés táviratilag üdvözlje öméltóságát.

Az indítvány a közgyűlés helyeslésével találkozódik s az elnök azt határozatilag kimondja.

Ügyvezető: A másik törvényes intézkedés, amelyik az erdőgazdaságot szintén közelről érinti, az 1938. évi 20. t.-c. és az ennek alapján fizetendő egyszeri beruházási hozzájárulás kivetésére és behajtására vonatkozó végrehajtási utasítás.

Magáról az utasításról az „Erdészeti Lapok“ legközelebbi számának „Kronikájában“ iparkodni fogunk részletesen tájékoztatni tisztelt tagjainkat.

Itt most általánosságban csak azokat a részleteket kívánom érinteni, amelyek, véleményem szerint, az egyesület részéről is tárgyalást igényelnek.

Az első olyan kikötés, amelyiket nem tartok az erdőgazdaság érdekeivel mindenben összeegyeztethetőnek, a rendelet második §-ának az az intézkedése, hogy azok a közbirtokosságok és volt úrbéres közösségek (a törvényszerűen megalakult legeltetési társulatok kivételével), amelyekre vonatkozólag a tulajdonosok részaránya nincs megállapítva és a vagyon gazdasági üngeit külön szervezet intézi, hozzájárulás fizetésére kötelesek.

Bár meggyőződésem az, hogy ilyen szervezet az országban csak kevés akad, mégsem tartom indokoltnak azt, hogy olyan közösségek, amelyeknek a felosztását törvényes intézkedések gátolják, hozzájárulás fizetésére legyenek kötelesek az egész közös vagyon értéke alapján akkor, amikor bármilyen magán — társas vagyonnal a Rt.-kat kivéve — a törvény megengedi azt, hogy az egyesekre eső vagyonrészek külön vétessenek számításba és a résztulajdonosok csak az esetben legyenek fizetésre kötelezhetőek, ha vagyonuk egyénekenként az 50.000 pengőt meghaladja.

Igen jól méltóztatnak tudni azt, hogy azokon a helyeken, ahol az arányrészek békés úton való megállapításának a lehetősége megvolt, ez a megállapítás az 1898. évi 19. t.-c. életbelépése óta tényleg meg is történt.

Ha figyelembe vesszük azt, hogy ezek a nem ritkán több száz hold kiterjedésű közös vagyonok már meglehetősen magas

váltság-kulcs alá esnek, nagyon könnyen el tudjuk képzelni, hogy az 5 év alatt befizetendő hozzájárulás a közösség minden jövedelmét föl fogja emészteni.

Bekövetkezik tehát az az eset, hogy a résztulajdonosok semmi jövedelemhez nem fognak jutni, sőt esetleg készpénzjárulékokkal kell a többnyire nem túl nagy jövedelmet a hozzájárulás összegére kiegészíteni.

Amikor az erdőtörvény különböző intézkedésekkel kívánja a kisebb birtokok egyesítését elősegíteni, sőt a végrehajtási utasítás bizonyos vonatkozásokban kényszertársítás eszméjét is megvalósítja, akkor nem tudom megérteni azt az intézkedést, amelyik a közösségben bennmaradt kisebb birtokost hátrányosabb helyzetbe hozza, mint esetleg egy nagyobb, akinek módja volt a maga illetőségét a közöstől bármilyen formában elkülöníteni.

A másik kifogásolható rendelkezés a végrehajtási utasítás 62. §-ának 2. pontja.

Eszerint ugyanis a pénzügyigazgatóság az esetleges hátráléknak mező- és erdőgazdasági ingatlanokkal leendő kiegyenlítésére tehet javaslatot akkor, ha a fizetésre kötelezettől ezekből az ingatlanokból legalább 100.— korona tisztajövedelmű ingatlan átvehető.

A rendelkezést nem látom egészen tisztán.

Bár a 61. §. kimondja, hogy az ilyen fizetésre kötelezettől mezőgazdasági ingatlanainak legfeljebb a kataszteri tiszta jövedelem szerint számtott egyharmad része vehető igénybe s ez is csak abban az esetben, ha az okszerű gazdálkodás lehetősége a megmaradó részen is biztosítva van, másrésztől, maga a törvény is a legtöbb helyütt telepítési célokra alkalmas ingatlanokról beszél, a telepítési törvény pedig az erdőterületet az igénybevételből teljesen kizárja, mégis ennél az intézkedésnél egyszerre fölmerül az erdőgazdasági ingatlanok igénybevételének lehetősége.

Lehetetlennek kell tartanunk, hogy amikor az erdőtörvény az erdő szétदारabolását különféle intézkedésekkel kívánja megakadályozni, amikor rendelkezéseket tartalmaz az üzemhez szükséges mezőgazdasági területeknek az erdőtörvény hatálya alá való vonására, amikor az erdőbe beékelte ingatlanokra az erdőtulajdonos részére még kisajátítási jogot is biztosít, ugyanakkor a beruházási hozzájárulás címén a másik törvény alapján maga a kormányzat akarná az erdő egyeségét megszakítani, vagy a beékelte mezőgazdasági területeket külön igénybe venni.

Annál sérelmesebb ez az intézkedés, mert a rendelet mezőgazdasági területnek minősít mindazt, ami az 1938. évi február hó 28-án a kataszteri birtokívben mezőgazdasági területként van

feltüntetve, bármilyen célra és bármilyen módon használják is azt a természetben.

Ezek szerint tehát azt az erdőterületet, amelyet a birtokos mezőgazdasági földön saját jószántából telepített, vagy amelynek a telepítésére más terület kiirtása ellenében vállalt kötelezettséget, ez a rendelet az erdőtvény intézkedéseivel ellentétben mezőgazdasági területnek minősíti, ha csak a birtokos a területet időközben a kataszteri birtokívben az erdőművelési ágba át nem iratta.

Egyetlenegy olyan eset van, amikor erdőterületnek ilyen címen való átvételét indokoltnak tartanám, ez pedig az az eset, amikor a fizetni nem tudó birtokos egész gazdasági egységet ajánl fel a hozzájárulási költség kiegyenlítésére. Mivel ez minden valószínűség szerint csak a teljesen gyenge kezek részéről fog megtörténni, az ilyen ingatlanoknak az állam, vagy valamely közület részére való átvételét indokoltnak kell tartanunk, más esetben azonban az erdőbirtok egy részének igénybevétele nemesak, hogy nem indokolható, de az erdőtvény intencióival ellenkezik.

Ezek alapján azzal a tiszteletteljes javaslattal járulok a t. közgyűlés elé, méltóztassék megbízni a vezetőséget azzal, hogy ezeknek az intézkedéseknek a módosítása iránt a t. közgyűlés határozatából sürgős felterjesztéssel forduljanak a földművelésügyi és pénzügyminiszter urakhoz.

Nagy általánosságban csak annyit kívánok itt még megjegyezni, hogy a jövedelem- és vagyonadó kivetésére vonatkozólag megállapított szabályok az egyszeri beruházási hozzájárulás kivetését megelőző értékmegállapításánál is innyadók.

A harmadik törvényes intézkedés, amelyik az erdőgazdaság érdekeit elég közletről érinti, a jegyintézet alapszabályainak módosítása.

Ez a módosítás ugyanis lehetővé teszi azt, hogy a mezőgazdaság termelési célokra kilenckhónapos lejáratú közvetlen hitelhez jusson a jegyintézettől.

Már a legutolsó költségvetési tárgyalás során a felsőházban volt szerencsém felhívni a földművelésügyi miniszter úr figyelmét arra, hogy erre a hitelre az erdőgazdaságnak is feltétlen szüksége van, valamint arra is, hogy az erdőgazdasági termelés kezdete és különösen a tűzifaértékesítés befejezése között igen sokszor az egy évet is meghaladó idő telik el s így célszerű lenne a hitel tartamát az erdőgazdaságnál még egynegyed évvel meghosszabbítani.

Az egész erdőgazdaság zavartalan munkájára rendkívül fontosnak tartom azt, hogy ez az olesó közvetlen hitel minél

könnyebb formában és minél hosszabb időre álljon az erdőgazdaság rendelkezésére.

Szükségesnek tartanám ezért, hogy a tisztelt közgyűlés megbízza a vezetőséget azzal is, hogy az ebben az irányban szükséges intézkedéseket a t. közgyűlés határozatára való hivatkozással mielőbb tegye meg.

Ettől a közbelépéstől annál inkább sikert remélek, mert hiszen az Elnök úr öméltósága néhány hónap óta tagja a Nemzeti Bank főtanácsának s így módjában lesz az egyesület kérését és állásfoglalását magánál a Nemzeti Banknál is képviselni és támogatni.

Arról a bizonytalanságról, ami előtt a tűzifaértékesítés tekintetében állunk, az Elnök úr önagyméltósága már megemlékezett erdőgazdasági vonatkozásaiban.

Méltóztassék megengedni, hogy én itt a magam részéről az egyesülettel kapcsolatos vonatkozásairól említést tegyek néhány szóban.

Igen jól méltóztatnak tudni, hogy az egyesület, amely készpénz vagyonát és összes alapítványait értékpapírokban helyezte el, a háborút követő időkben úgyszólván teljesen tönkrement.

A közel másfél millió aranykorona értékű alaptőke és alapítványok értéke, az államadóssági kötvények, jelzáloglevelek stb. elértéktelenedése folytán néhány száz pengő értékre zsugorodott össze.

Az egyesület egyedüli kézzelfogható vagyonát alkotó székház, bevételek hiányában majdnem teljesen lerongyolódott és tönkrement, sőt az egy-két ívre lecsökkentett közlöny nyomdaköltségeit sem tudta az egyesület már hosszú időn át kifizetni.

A földművelésügyi kormányzat és különösen az erdészeti főosztály jóindulata lehetővé tette azt, hogy az erdőgazdasági érdekek védelmét célzó intézkedések végrehajtása során az egyesület megfeszített becsületos munkával juthasson olyan jövedelmekhez, amelyekből adósságait ki tudta fizetni, az épületet rendbe tudta hozni, a ma egyetlen szaklapot a kellő szintre tudta emelni, sőt régi vagyonának 2—3%-ával felérő tartalékot is tudott gyűjteni.

Ma ezek a lehetőségek — úgy látom — veszélyben forognak.

A legkevésbé sem vagyunk tájékozva a kormányzat terveiről, az a körülmény azonban, hogy a múlt hó utolsó napján miniszteri rendeletre a szállítási igazolvány kirendeltség összes alkalmazottainak fel kellett mondanunk, a legnagyobb bizonytalanságot teremti ezen a téren is.

Nem tudom elhinni, hogy a földművelésügyi kormányzat és az erdészeti főosztály, akiknek a megértő jóindulatát az egye-

sület annyiszor és olyan hatékonyan tapasztalta, ma egyszerűen megvonni kívánná az eddig élvezett támogatást az egyesülettől.

Ennek dacára szükségesnek tartanám azonban, hogy a t. közgyűlés egyhangú határozattal forduljon a miniszter úrhoz megfelelő kérelemmel és kérje az egyesület anyagi ügyeinek további jóindulatú támogatását.

Külön kívánok megemlékezni arról a munkáról, amelyet az egyesület igazgatóválasztmánya és a kiküldött bizottság az erdészeti tudományok fejlesztése kérdésében kifejtett.

A továbbképzőtanfolyamról a titkár úr fog a t. közgyűlésnek beszámolni, nekem kell azonban megemlékeznem arról a munkáról, amelyet a szakoktatás és a gyakorlati gazdaság előbbi összekapcsolása érdekében ezideig végezhattünk.

Meg kell maradnunk azon az állásponton, amelyet az egyesület már régebben elfoglalt, hogy a szakoktatás célja elsősorban a gyakorlat igényeit kielégítő, a gyakorlatban jól beváló szakemberek képzése.

Úgy igazgatóválasztmányunk, mint a kiküldött bizottság is behatóan és sokat foglalkoztak ezzel a kérdéssel s a megbeszélések már annyira haladtak, hogy a legközelebbi jövőben módunkban lesz végleges javaslattal járulni a t. közgyűlés elé.

Még egy fontos kérdésről kell megemlékeznem és ez a vadászat kérdése.

Napról-napra többször merül fel a vád, hogy a magyar erdőtisztí kar ellensége a vadászatnak.

Méltóztassék megengedni, hogy *ezt a vádat a magyar erdőmérnöki kar nevében erről a helyről a leghatározottabban visszautasítsam.*

Bár a magyar apróvad vadászat alapjait is az erdészeti személyzet rakta le és több mint másfél évszázad óta védte véráldozatok árán is, mégis a továbbiakban csak az erdei vadászatról és főként a nagyvadról kívánok szólni.

Bár erdő nagyvad nélkül volt, van és lesz, mégis mi anélkül kihaltak, élettelennek tartjuk az erdőt, mert a vadat is szeretjük. Meggyőződésünk az, hogy *a világhíres magyar nagyvadállomány fennmaradásának elengedhetetlen előfeltétele a magyar erdő fennmaradása.* Már pedig ott, ahol a nagyvadat annyira túltenyésztik, hogy minden 10—20 kat. hold erdőre egy-egy szarvas jut, ott az erdő fenntartása válik lehetetlenné.

Nemesak a magyar erdőnek, de magának *a vadászatnak is ellensége az, aki az ilyen mértékű túlszaporodást lehetővé teszi, vagy támogatja.* Mert a túlszaporodott vadállomány mérhetetlen károkat okoz a szomszédos mezőgazdasági földeken s így a vadá-

szat esküdt ellenségeivé teszi az ország összes kisgazdáit, de ezenfelül tönkreteszi a vadállomány minőségét is, mert az ilyen helyeken a fejletlen, gyengebikák is résztvesznek a fajfenntartásban és az állomány elsatnyulása már igen sokhelyütt szemmel látható. *Jó nagyvadállomány csak jó erdőben tenyészhet* és pedig csak akkor, ha táplálékának túlnyomó részét az erdőben — annak számbavehető károsítása nélkül — megtalálja. Csak ebben az esetben lesznek elkerülhetők a ma már *korteseszközül felhasznált vadkárok* is. Kétségtelen, hogy a helyes arányt csak az tudja megállapítani, aki mindkét gazdasági ághoz ért.

Azt készséggel elismerjük, hogy a vadászatot megfelelő gyakorlat és önképzés útján megtanulhatja minden intelligens ember, akinek a természetrajzi alapismeretei megvannak. *Az erdőgazdaság irányítására törvényben előirt szakismeretet azonban nem lehet így megszerezni. Kétségtelen ezért, hogy az erdei vadászat ügyeinek intézését az erdőgazdaság intézésétől elválasztani nem lehet.*

A két ágazat ősidők óta testvér és pedig jó testvér volt, csak mesterségesen szitották fel közöttük az ellentéteket. *Az egyedüli helyes megoldás, amit az összes fejlettebb államokban követnek, az, ha az erdei vadászat intézését az erdőgazdasági ügyek intézésével kapcsolják össze!*

Nem a vadászat gyakorlását, de az *erdei vadászat intézését* követeljük a magunk részére, mert enélkül nemesak a magyar erdő van veszélyben, de a világszerte híres magyar nagyvadállomány is!

Még egy szomorú kötelesség háramlik rám, tisztelt közgyűlés, megemlékezni arról az erős rendről, amelyet ez alatt a rövid idő alatt a halál kaszája vágott egyesületi tagjaink sorába.

Az Elnök Úr önagyméltósága által már megemlített súlyos veszteségen kívül elveszítettük *Botka György, Erdőssy Bódog, Gulácsy Dezső, Konok Tamás, Spettmann János és Scherg Lőrine* tagjainkat.

Tisztelettel javasolom, hogy a t. közgyűlés emléküket jegyzőkönyvébe iktassa és elhúnytuk felett érzett mélységes, őszinte részvétének pillanatnyi néma felállással adjon kifejezést.

Ezekben kívánom a tisztelt közgyűlést a mult évi közgyűlésünk óta történt lényegesebb eseményekről tájékoztatni.

Az egyesület belső életében történekről egyébként a titkár Úr fog részletesen beszámolni.

Kérem a tisztelt közgyűlést, hogy jelentésemet tudomásul venni és a javaslatokat egyhangú határozattá emelni méltóztassék.

Elnök: Kíván valaki az Ügyvezető Úr jelentéséhez hozzászólni? Ha senki, úgy határozatilag kimondom, hogy a közgyűlés az ügyvezető Úr jelentését egyhangúlag tudomásul vette.

Felkérem a titkár Urat, szíveskedjék évi jelentését előterjeszteni.

Dr. Mihályi Zoltán titkár: Tisztelt Közgyűlés! A titkári jelentés igen rövid lesz, amit az előrehaladott időre való tekintettel azt hiszem, örömmel méltóztatnak tudomásul venni.

Kötelességem mégis rámutatni a legutóbbi közgyűlés óta egyesületünk belső életében történt fejlődésre, mert úgy érzem, hogy *ez a kérdés mindig időszerű* és a közgyűlésnek joga van számot kérni arról a munkáról, amelyet tagjaink érdekében folytattunk.

Megnyugvásunkra szolgál, hogy a december óta eltelt rövid idő alatt is akadály nélkül haladhatott tovább minden azon az úton, amelyet multkori jelentésemben vázoltam.

Tagjaink létszáma december hó 31-én 830 volt. A folyó év első felében meghalt 7, kilépett 9 tagunk és törölnünk kellett — nagyobbrészt behajthatatlan tagdíjhátralék miatt — a tagnévsorból 10 tételt, úgy, hogy az összes apadás 24 természetes és 2 jogi személy.

Ezzel szemben az év első 6 hónapjában 37 taggal szaporodtunk, tehát tagjaink száma jelenleg 841.

Különös elégtétellel kell megállapítanom, hogy *tagjaink adómorálja igen jelentős mértékben javult*, úgy, hogy ezidőszerteljesen rendezett viszonyokról van szerencsém beszámolhatni.

Az évet ugyan még 32.000 pengő hátralékkal kezdtük és a folyó évi előírás 19.000 pengő, összes követelésünk tehát 51.000 pengő volt.

Ebből azonban már f. évi június hó 30-ig 23.300 pengő folyt be, ami teljes joggal enged arra következtetni, hogy jövőre végelesen eltűnik a hosszú esztendőkön keresztül súlyos anyagi hiányként érzett tagdíjhátralék. A törlesztések most már megszokás nélkül érkeznek be minden hónap elején és csak elvéve van szükség arra, hogy egy-egy felszólítólevelet megírjunk.

Ezt a körülmény azért is tartottam szükségesnek külön is hangsúlyozni, mert a rendezettebb anyagi viszonyok javára kell írunk, hogy *erőnket a pénzbehajtás helyett termékenyebb munkára fordíthatjuk*.

Ezek közül elsősorban a Műegyetem soproni Nyári Egyetemének keretében megszervezett *első erdőmérnöki továbbképzőtanfolyamra* kell rámutatnunk.

Nem csekély büszkeséggel könyvelhetjük el céltudatos fellépésünk sikerének, hogy a Nyári Egyetem szervezőbizottságától

teljesen szabadkezet kaptunk és a tanfolyam időpontjának, terjedelmének, tárgyának és előadóinak megválasztásánál százszázaléig az érdekképviselő elgondolása érvényesülhetett.

Méltóztassék az órarendnek itt kifüggesztett példányából is meggyőződést szerezni róla, mennyire *gyakorlati kartársaink* érdekeit tartottuk szemelőtt minden vonatkozásban, mert úgyvéljük, ez a tulajdonképeni célja az ilyen tanfolyamoknak.

Öszinte köszönetünket kell kifejeznünk a Műegyetemnek megértő támogatásáért, de nem kevésbé erdőbirtokos tagtársainknak is újból megnyilvánult áldozatkészségükért, amellyel a tanfolyam anyagi kereteinek biztosítását számunkra lehetővé tették.

Hálás köszönet illeti azonban azokat az urakat is, akik nyári pihenésük feláldozásával a tanfolyamon előadást vállaltak. Fáradozásuknak nem lehet szebb elismerése, mint a hallgatóknak minél nagyobb létszáma.

Itt a közgyűlés nyilvánossága előtt is még egyszer hangsúlyozni kívánom a továbbképzés fontosságát. Aki nem érzi szükségét tudása gyarapításának, aki kényelmi okokból nem akar 5 napot ismeretei bővítésére fordítani, az nemcsak saját maga ellen vétkezik, de nem szolgálja karunk ügyét, sőt a gondjaira bízott erdőgazdaság érdekeit sem!

Minden kezdet nehéz és így még bizonyos zökkenőkkel is számolnunk kell.

De a gyakorlat majd megmutatja a követendő utat és én hiszem, hogy *a két évenkénti ismétlés felfelé ívelő fejlődésről fog tanúságot tenni.*

A mostani tanfolyam augusztus hó 11–18-ig tart, a jelentkezés határideje július 15.

A hazai szokások figyelembevételével tehát nagyon kérem azokat az Urakat, akiknek komoly részvételi szándékuk van, hogy ezt legalább is augusztus hó 1-ig bejelenteni szíveskedjenek, nehogy az egyre fejlődő idegenforgalomnak örvendő Sopronban lakás nélkül maradjanak.

Az „Erdészeti Zsebnaptár“ ügyében is elvégeztük a szükséges előkészítő munkálatokat.

Műegyetemünk erdőmérnöki osztályának illetékes tanárai készséggel vállalták a szűkebb szakmájukba eső részek feldolgozását és ezidőszerint az egész anyag részletes tervezete alapján a kiadáshoz szükséges fedezet megszerzésén fáradozunk.

Ez nem csekély nehézség, mert hiszen az új Zsebnaptárban nemcsak 640 oldalnyi terjedelmet, hanem minden tekintetben *korszerű színvonalat, gondosan átrostált tartalmat és gyakorlat-*

ban bevált eredményeket akarunk előfizetőink számára biztosítani.

A nyomdaköltség — tekintettel a különleges betűtípusra és arra a körülményre, hogy az egész anyagnak több mint $\frac{2}{3}$ része kéziszedést igénylő táblázat lesz, — igen magas; a tervbevett 2000 példány előállításához 20.000 pengőre van szükségünk.

Számításba véve az elkerülhetetlenül felmerülő adminisztrációs és előre nem látott kiadásokat, a Zsebnaptár egy-egy példányát tehát 11–12 pengőért adhatnók.

Ezt az árat azonban a mai viszonyok között túl magasnak tartjuk, mert célunk kezdettől fogva az volt, hogy a Zsebnaptárt az altisztikar számára is hozzáférhetővé tegyük.

A földművelésügyi minisztérium a legmesszebbmenő jóindulattal támogatja törekvésünket és anyagi hozzájárulás kérésében is biztatást kaptunk.

Ennek a támogatásnak a mértéke fogja megszabni a kötetenkinti egységárat és méltóztassék elhinni, hogy számunkra lenne a legnagyobb öröm, ha a Zsebnaptárt 4 pengőért bocsáthatnók a szakközönség rendelkezésére.

Ha most sikerül a nehézségeket áthidalni, a következő években már nem lesz fennakadásunk, mert a változatlan szövegrészeknél és az összes táblázatoknál azok tömöntését vettük számításba, ami lehetővé tenné, hogy a további évolymokat 4–5 pengőért árusíthassuk példányonként.

Reméljük, hogy szeptemberig tisztázódik a minisztérium részéről nyújtandó anyagi segítség kérdése és akkor ennek alapján előfizetési felhívással fordulunk az érdeklődőkhöz.

Ezidőszerint még nem adtuk fel a reményt, hogy a Zsebnaptárt, úgy amint terveztük, januárban mégis megjelentethetjük.

*

Fokozott figyelmet szentelünk felsőoktatásunk fejlesztésének is.

Kétségtelen, hogy mélyreható reformra van szükség. — Az igazgatóválasztmányhoz benyújtott konkrét javaslat alapján számos bizottsági ülésen részletesen megvitattuk a kérdés egész súlyos anyagát.

Felelőségünk teljes tudatában kijelentem, hogy a reformmal régóta érzett hiányokon óhajtunk segíteni és csak az erdőgazdaság jogos kívánalmait tartottuk szemelőtt, amikor a gazdasági ismeretek bővítését, a kereskedelmi érzék fejlesztését, a vadgazdaság jelentőségének megfelelő méltánylását, végül pedig a gyakorlati kiképzés elmélyítését követeljük — éppen a jobb jövő érdekében.

Tudom, hogy még erős harcot kell vívunk, hogy eredményt érhessünk el, de hiszem: az összes illetékes tényezők belátják majd, hogy nem zárkozhatnak el a gyakorlat korszerű kívánságainak a teljesítésétől.

*

Egyesületünk állandóan résztvesz a szakunkat érintő minden társadalmi megmozdulásban és teljes igyekezetével azon van, hogy az erdőmérnöki karnak térbeli távolságok által elválasztott tagjait minél gyakrabban és minél termékenyebb munkára hozza össze.

Ezért üdvözlöttük különös örömmel a pécsi m. kir. erdőfelügyelőségnek az elgondolását, amelynek értelmében Baranya vármegye erdőtisztjei évenként kétszer közös találkozóra gyűlnek össze, hogy az időszerű erdőgazdasági kérdéseket egymás között megvitassák.

Méltóztassék elhinni, hogy a *megállapítások kicserélésére, a józan következtetések levonására és a tárgyilagos kritikára a gazdasági életnek egyetlen egy ágában sincsen akkora szükség, mint a mi hosszú idővel dolgozó szakmánkban.*

Ezért láttuk volna nagy örömmel, hogy a mai napra bejelentett két előadáshoz több hozzászóló jelentkezik.

Dr. *Forgách* Balázs gróf ömértóságát 3 nappal ezelőtt súlyos betegen műtétre szállították be a debreceni klinikára és így az ő előadása a legnagyobb sajnálatunkra elmarad.

De ígéretet kaptunk ömértóságától, hogy a jövő évi, a Debrecenben tervezett közgyűlésen készséggel közreadja értékes tapasztalatait.

Az *Ajtay* kartársunk által felvetett probléma — amint erre már decemberi jelentésemben is rámutattam — még a külföldi tudományos körök figyelmét is felkeltette.

Annál sajnálatosabb, hogy ezzel a kérdéssel itthon senki sem kíván foglalkozni. Pedig az „Erdészeti Lapok”-ban lefolytatott vitából is megállapítható, hogy *Ajtay* elgondolása a gyakorlat számára is, sőt elsősorban a gyakorlat számára hozna jelentős eredményeket, ha alkalmazása tárgyában a hivatásos erdőrendezők egyöntetű megállapodásra tudnának jutni.

Ne méltóztassanak csodálkozni, ha itt megint a szomszédra kell hivatkoznom.

Németországban minden legesekélyebb újítás, a legalárendeltebb jelentőségű mellékkérdésben való fejlődés is olyan élénk visszhangot kelt és a szakember munkáját — akár a katedráról, akár a gyakorlatból indul útnak — annyira *közkinsnek* tekintik, hogy megbecsülését éppen a *munkában való részvétel* által tartják legméltóbban kifejezettnek.

Két év óta szívós harcot folytatunk a magyar erdőtisztai kar írásiszonyának a leküzdésére és ha vannak is biztató jelek, amelyek bizonyos felbuzdulásra engednek következtetni, — különösen a fiatalabbak részéről — mégis döbbenetesen kevés az, amit a szakmával való törődésnek nevezhetnénk.

Mert méltóztassanak megérteni végre: *fehér asztal mellett, baráti körben, egy kézlegyintéssel elintézni mások fáradozását, eredményeit vagy hibáit, nem jelenti még a magyar erdőgazdaság érdekeinek a szolgálatát.*

Már a decemberi beszámolóban rámutattam arra, hogy az egyesületi élet vitán felül a legmegfelelőbb keret a felvetődő gazdasági kérdések elbírálására és a leghelyesebb megoldás megtalálására.

Hivatkoztam a *Deutscher Forstverein* volt elnökének büszke szavaira, hogy a Németbirodalom 4 éves tervének erdőgazdasági feladatai csak azért voltak zökkenés nélkül, szinte 24 órán belül megvalósíthatók, mert az összes részletkérdéseket az egyesület külön bizottságai előre letárgyalták és a megvalósítás számára vállvetett munkával előkészítették.

Odaát változatlanul az az elv érvényesül, hogy a független érdekképviselő — éppen minden szempontot figyelembevévő, *egyensúlyra* törekvő munkája és szélesebb látóköre révén — az *egyetemes célok szolgálatának is a leghivatottabb védelmezője.*

Nagy szó ez, igen tisztelt Hölgyeim és Uraim, egy parancsuralmi alapokra berendezett államban, mert feltétlenül az eddigi teljesítmények elismerését jelenti az államhatalom részéről.

És bizonyára meglepetéssel fogják hallani, hogy ez az elismerés most újabb feladatkörrel gazdagította a *Deutscher Forstverein* programját. Eddig tisztán csak gazdasági kérdésekben vette a német kormány igénybe az erdészeti érdekképviselőtek támogatását. Alig két hete azonban megjelent egy kormányrendelet, amely a *Deutscher Forstverein*-t az *erdészeti tudományos kutatás legfőbb irányító szerveként jelöli meg.* Annak az elgondolásnak az alapján, hogy a súlyos felelősséget viselő erdőgazdaságon belül a *tudományos búvárkodás sem lehet öncél,* hanem mindent egy, a magasabbrendű elvnek a szolgálatába kell állítani, amelynek végső célja az erdők fennmaradása, gyarapítása és fejlődése, nemcsak mennyiségben és minőségben, hanem *kulturális* értékben is.

Ezért multhatatlanul szükséges, hogy az elmélet és gyakorlat ne járjanak külön utakon, hanem egymásra találjanak ott, ahol *elvont értékek és anyagi érvényesülések fölé emelkedően: az örökkévaló nemzet mutatja az utat.*

És örömmel kell, hogy vállalja mindegyik katonája az állam életének a reá váró harcát, amely így nem lesz sohasem *elszígelt egyéni akció*, hanem tudatos összetevője az egyetemes nemzeti munkának.

Úgy érzem Hölgyeim és Uraim, hogy ha a formában bármennyire is más megoldást választunk, *az alapelvet*: jobb magyar jövőért való közös munkát, nekünk is *így* kell vállalnunk, ha azt akarjuk, hogy magyar erdőket adhassunk át egykor magyar fiainknak.

Elnök: Kíván valaki a jelentéshez hozzászólni? Ha senki, határozatilag kimondom, hogy a közgyűlés a titkári jelentést tudomásul vette.

Glatz Gyula polgármester: „Mélyen tisztelt Díszközgyűlés! Engedtessek meg nekem, hogy a hercegprímási székváros Esztergom közönsége nevében meleg szeretettel és őszinte tisztelettel üdvözöljem az Országos Erdészeti Egyesületet. Hálásan köszönöm az egyesület illusztris vezetőségének, hogy a Szent István-évi díszközgyűlést itt Esztergomban, Szent István szülővárosában tartja meg, amivel mintegy kifejezi hódolatát első szent királyunk emlékezte előtt.

A szentistváni elgondolás voltaképpen nem más, mint a keresztény és nemzeti eszme rögzítése és nekem szent meggyőződés, hogy a közgazdaság szempontjából is oly értékes magyar erdőtisztikar ennek a szellemnek maradéktalan szolgálatában áll és küzd, — nekünk tehát különös örömet jelent, hogy e díszes gárdát ma itt a város ősi falai között üdvözölhetjük.

Amikor az egyesület minden egyes tagjára a jó Isten bőséges áldását kérem, az egyesület további értékes működéséhez minden jót kívánva, Szent István országának régi határaitra is bízó lélekkel gondolok!“ (*Hosszantartó, lelkes taps.*)

Elnök: őszinte köszönetet mond a szíves üdvözlésért. Az egyesület minden tagja a legnagyobb örömmel jött Esztergomba, mert teljes tudatában van annak, hogy ez az ősi város Szent István-évében milyen nagy jelentőséggel bír és hogy ez a körülmény kétségtelenül nagymértékben emelni fogja a közgyűlés határozatainak erkölcsi súlyát. Kéri a polgármester Urat, hogy az egyesület köszönetét a város közönsége részére is tolmácsolni méltóztasson.

Ügyvezető: bejelenti, hogy az alábbi távirat érkezett az ő címére: „Méltóságos Uram, Szent István királyunk szülővárosában és a mi egyesületünk székhelyén a mai napon összesereglett Országos Erdészeti Egyesület működésére és annak minden egyes tagjára a jó Isten bőséges áldását kéri és mély tisztelettel köszönti. A Magyar Erdészeti és Vadászati Műszaki Segédszemély-

zet Országos Egyesülete nevében: *Brandt* Vilmos ny. főispán, országgyűlési képviselő, országos elnök és *Daróczy* Márton ügyvezető elnök."

A jóleső üdvözetlet a közgyűlés köszönettel veszi tudomásul.

Elnök: Következik a számvizsgáló bizottság által az 1937. évi zárószámadról és az 1939. évi költségvetésről beterjesztett jelentés letárgyalása. Az igazgató-választmány a jelentést elfogadta, illetőleg a költségvetést pártolólág terjeszti a közgyűlés elé.

Kíván valaki hozzászólni?

Ha senki, határozatilag kimondom, hogy a közgyűlés a zárószámadást és a költségvetést egyhangúlag elfogadta.

Elnök: Következik 15 választmányi tagnak 4 évre való megválasztása. A szavazatszedő bizottság elnökül *Papp* Béla Öméltóságát, tagjaiul pedig *Fodor* Gyula és *Farkas* Jenő urakat kérem fel. A szavazás idejére az ülést felfüggesztem.

*

Elnök: Az ülést újból megnyitom. Felkérem *Papp* Béla Öméltóságát, legyen szíves a szavazatszedő bizottság jelentését előadni.

Papp Béla: Jelentem a közgyűlésnek, hogy leadatott összesen 84 érvényes szavazat. Dr. *Forgács* Balázs gróf, ifj. *Mailáth* József gróf, vitéz *Marsóy* Ferenc, *Orosz* Antal, dr. *OsztroLuczky* Miklós, *Roth* Gyula, *Schenkengel* László, *Schmid* Ernő 84, gróf *Zelenski* Róbert 83, *Béky* Albert, *Vuk* Gyula és *Zügn* Nándor 82, *Ivanich* Ferenc, *Matusovits* Péter és *Walla* Ferenc 81 szavazatot kaptak.

Elnök: A megejtett szavazás alapján határozatilag kimondom, hogy a közgyűlés *Béky* Albert, dr. *Forgách* Balázs gróf, *Ivanich* Ferenc, ifj. *Mailáth* József gróf, vitéz *Marsóy* Ferenc, *Matusovits* Péter, *Orosz* Antal, *OsztroLuczky* Miklós dr., *Roth* Gyula, *Schenkengel* László, *Schmid* Ernő, *Vuk* Gyula, *Walla* Ferenc, *Zelenski* Róbert gróf és *Zügn* Nándor urakat 4 évre az igazgató-választmány tagjaivá választotta.

Felkérem a titkár urat a beérkezett indítványok ismertetésére.

Titkár: felolvassa vitéz *Lámfalussy* Sándor indítványát a tűzifa kedvezményes vasúti fuvardíjának további fenntartása céljából teendő lépések tárgyában. (Lásd igazgató-választmány ülésének jegyzőkönyvét.)

Elnök: bejelenti, hogy a választmány az indítványt letárgyalta és a maga részéről pártolólág terjeszti a közgyűlés elé.

A közgyűlés vitéz *Lámfalussy* Sándor indítványát egyhangúlag magáévá teszi.

Titkár: felolvassa *Roth Gyula* indítványát a *Saághy*-féle kámoni arborétum megmentése tárgyában. (Lásd az igazgatóválasztmány ülésének jegyzőkönyvét.)

Ügyvezető: Ami az indítványnak azt a kívánságát illeti, hogy az ügy a felsőházban szóvá tétessék, örömmel jelenthetem, hogy ez már megtörtént. A költségvetés tárgyalása során ugyanis Vas vármegye felsőházi kiküldöttje és csekélységem szóvátettük a kérdést és arra én magam külön és részletesen is felhívtam a földművelésügyi miniszter úr figyelmét. Most tehát arra van szükség, hogy írásos beadvány formájában is felhívjuk rá a figyelmet s azt eljuttassuk a miniszter Úrhoz, hangsúlyozva az ügy nagy fontosságát és az aránylag csekély áldozatot.

Roth Gyula: Legyen szabad pár szóval megindokolnom, miért fordultam indítvánnyal a közgyűléshez és miért nem tereltem az ügyet hivatalos útra. *Sághy* ajánlata a földművelésügyi minisztériumhoz érkezett ugyan be, de nem jutott el az erdészeti főosztályhoz. Ezért nem láttam lehetőnek, hogy hivatalos úton támogassuk és ezért kértem és kérem a közgyűlést, hogy társadalmi úton igyekezzünk előmozdítani a kérdés megoldását.

A közgyűlés *Roth Gyula* indítványát egyhangúlag elfogadja.

Titkár: Dr. vitéz *Bokor Rezső* a következő indítványt terjeszti a közgyűlés elé.

„Tisztelettel javasolom a tisztelt ezévi közgyűlésnek, tegye a t. Közgyűlés megfontolás tárgyává egy korszerű, a külső gyakorlati szolgálathoz megfelelő (praktikus) és emellett magyaros erdész-formaruhának újbóli bevezetését, illetőleg kezdeményezze ilyenmű formaruha bevezetésének előkészítését. Ezt a formaruhát minden magyar honos okl. erdőmérnök és — ha az erdőbirtokosoknak is úgy tetszik — minden magyar erdőbirtokos egyformán viselhetné és tegyen a t. Közgyűlés előterjesztést a nagyméltóságú Földművelésügyi Miniszter Úrnak, hogy ugyanennek a formaruhának viselését — rangjelzéssel vagy anélkül — az állam-erdészet tisztviselőinek is megengedni méltóztatnék.

Megokolás: A magyaros ruhamozgalom az egész országban igen örvendetesen tért hódít és kifejezője önálló állami életünknek és ezeréves magyar multunknak. A formaruha az egységes magyar erdészszellem és a kari összetartás kifejezője és viselése nemcsak egy nagy a régmúltú testülethez való tartozást jelent, hanem nagyon sokra kötelez is. A formaruha újbóli bevezetése élő tiltakozás volna Trianon ellen, amely még az erdészetnek is megtiltotta egyenruha viselését és hivatva volna arra, hogy az idegenből áthozott és hazánkban szélében-hosszában viselt, — sőt több helyen rendszeresített erdész-egyenruhákat kiszorítsa. A formaruha bevezetése emellett gazdaságos is és a külföldről

érkező kollégáinknak és az idegeneknek sajátos nemzeti voltunkat első benyomásra kihangsúlyozhatnánk viselésével. Amennyiben indítványom elfogadásra talál, hatalmazza fel a t. Közgyűlés a választmányt, hogy a tervpályázatot meghirdethesse, a díjnyertes tervezeteket a nm. Földművelésügyi Miniszter Úrnak hozzájárulás végett bemutatassa és megállapodást létesíthessen egy keresztény textilgyárral, amely az Országos Erdészeti Egyesület utalvánnya alapján az ú. n. egységcsomagokat a tagok rendelkezésére bocsáthatná.“

Titkár: A német erdészgyűléseken igazán lenyűgöző hatással érvényesül az egyöntetű formaruha; — nagy átütő erővel juttatja kifejezésre az erdőtisztikar szerves egységét — ellentétben a mi közgyűléseinkkel, ahol a rövidnadrágtól kezdve a sötét szalónruháig mindenféle öltözetet láthatunk. Pedig nincs mit szégyelnünk a formaruhán, amely hivatásunk külső kifejezője. Ha találnuk megfelelő megoldást, amely amellett, hogy magyaros, praktikus és a külső szolgálat számára is alkalmas viselet, úgy azt csak örömmel üdvözölhetjük.

Roth Gyula: Az egyenruhakérdés ellen néhány ellenzéki hangot hallottam. Többek között azt, hogy jáger-jellegű volna és például vadászatok alkalmával társadalmi szempontból kínos félreértésekre adhatna okot az erdómérnökök rovására. Ezeknek a kifogásoknak és aggályoknak azonban elejét lehet venni azzal, ha vadászatok alkalmával maga az erdőbirtokos is ugyanabban a formaruhában jelenik meg. Rámutatok arra, hogy Németországban Vilmos császár a vadászatokon mindig a német állami erdésztisztek szolgálati egyenruhájában jelent meg. Amikor 1911-ben az osztrák erdészek nálunk jártak, mi magyarok valóban olyan sokféle ruhában jelentünk meg, hogy szinte azt a benyomást keltettük, mintha az osztrák erdészek a néptanítók egyesületéhez jöttek volna látogatóba. (Élénk derűltség.) Ezzel szemben az ő egyöntetű formaruhájuk zárt, egységes testület imponálás benyomását keltette. Nagyon kívánatos volna, hogy megfelelően megoldjuk ezt a kérdést, ezért az indítványt elfogadásra ajánlom.

Elnök: Nem kaptam felhatalmazást rá, hogy birtokostársaim nevében beszéljek, így csak a saját nézetemet fejezem ki. A magam részéről igen üdvösnek tartanám egy ilyen egyenruha bevezetését, amelyet az erdőbirtokosok is viselnének. De az ne legyen valamilyen fantasztikus öltözet, hanem egyszerű, praktikus, külső formájában is nemes viselet, minden felesleges dísz és járulék nélkül. Ilyen ruha bevezetése valóban szép és célszerű dolog lenne.

A közgyűlés dr. vitéz *Bokor Rezső* indítványát egyhangúlag elfogadja.

Titkár: bemutatja az Országos Földhitelintézet átiratát, amelyben közgyűlési határozatot kér arra vonatkozólag, hogy az egyesület folyószámlája és betétje felett *Térfi Béla* alelnök és *Biró Zoltán* ügyvezető külön-külön is rendelkezhetnek és az intézet a rendelkezésre jogosítottak rendelkezéseinek teljesítésénél a jogosultság tárgyi terjedelmének vizsgálata nélkül járhat el. Formaságról lévén csak szó, a külön rendelkezési jogosultság ilyen értelmű kimondását javasolja.

A közgyűlés egyhangúlag a titkár indítványa szerint határoz.

Titkár: bemutatja *Róth Gyula* átiratát, amelyben a Magyar Mérnök és Építész Egylet keretén belül megalakítandó erdómérnök szakosztály érdekében a terv támogatását kéri az elnökségtől és a közgyűléstől.

A decemberi közgyűlés határozata értelmében a mindkét egyesületben tagságot vállaló erdómérnökök az Országos Erdészeti Egyesületben 20.— pengő helyett csak évi 14.— pengőt fizetnek. A Magyar Mérnök és Építész Egylet is hasonló kedvezményt ad és így az erdómérnökök évi 26.— pengőért mindkét egyesület tagjai lehetnek.

A közgyűlés után ívet köröztet az elnökség, kéri a kartársakat, hogy minél számosabban lépjenek be a Magyar Mérnök és Építész Egyletbe.

Ügyvezető: kiemeli, mennyire szükséges és kívánatos, hogy az erdómérnököknek sűrűbben legyen alkalmuk a többi mérnöki ágazatokkal való érintkezésre s felhívja rá a figyelmet, hogy az évi összesen 6 pengős tagdíjtöbblet ellenében a tagok az Egylet lapját is kapni fogják.

Elnök: Az egyesület ez esetben áldozatot is kíván hozni, csakhogy az erdómérnök Úrak mindkét egyesületnek tagjai lehessenek.

A közgyűlés *Roth Gyula* indítványát helyesléssel fogadja. Több indítvány nem lévén az elnök a közgyűlést bezárja.